

اثر جیره های حاوی سطوح متفاوت انرژی و پروتئین با نسبت ثابت بر قابلیت هضم ایلئومی مواد مغذی در جوجه های گوشتی

مونا موسوی^{۱*}، مرتضی چاجی^۲، احمدرضا کاظمی^۲، سمیه رحیم نهال^۳

۱- کارشناسی ارشد تغذیه دام دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

۲- استادیار گروه علوم دامی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری از دانشگاه اتاوا کانا

۳- کارشناسی ارشد ژنتیک و اصلاح نژاد دام دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی

نویسنده ی مسئول: مونا موسوی ایمیل: mona.moosavi61@gmail.com

چکیده

این آزمایش به منظور بررسی اثر جیره های حاوی سطوح متفاوت انرژی و پروتئین با نسبت ثابت بر قابلیت هضم مواد مغذی در سن ۲۸ روزگی در جوجه های گوشتی سویه راس ۳۰۸ انجام گردید. تعداد ۱۶۰ قطعه جوجه ی گوشتی سویه ی راس در قالب یک طرح کاملاً تصادفی به ۴ تیمار آزمایشی و ۴ تکرار در هر تیمار بودند، اختصاص یافته شد. تیمارها شامل سطوح متفاوت پروتئین (۲۱، ۲۳ و ۲۰٪) و انرژی (۳۰۳۱/۶، ۲۷۶۸ و ۲۶۳۶ کیلوکالری بر کیلوگرم) با نسبت ثابت ۱۳۱/۸ در مرحله آغازین و سطوح (۲۲، ۲۰ و ۱۹٪ پروتئین ۳۱۷۴/۶، ۲۸۸۶ و ۲۴۷۲ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی) با نسبت ثابت ۱۴۴/۳ و (۲۰، ۱۸ و ۱۷٪ پروتئین) و (۳۲۲۴، ۳۰۶۳ و ۲۹۰۲ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی) با نسبت ثابت در مرحله پایانی ۱۶۱/۲ بود. جیره های غذایی بر اساس جداول احتیاجات جوجه های گوشتی انجمن تحقیقات ملی ایالات متحده NRC (۱۹۹۴) و با توجه به کاتالوگ احتیاجات جوجه های گوشتی نژاد راس ۳۰۸ تنظیم گردیدند. به جهت تعیین قابلیت هضم ایلئومی مواد مغذی با استفاده از جیره حاوی مارکر اکسید کروم از روش پیشنهادی گلیندمن (۲۰۰۹) استفاده شد.

اثر تیمارهای آزمایشی بر قابلیت هضم ایلئومی ماده خشک، چربی و پروتئین خام اختلاف معنی داری را نشان داد ($P < 0/001$). بالاترین قابلیت هضم ایلئومی ماده خشک و چربی مربوط به تیمار شاهد و بالاترین قابلیت هضم ایلئومی پروتئین خام مربوط به تیمار حاوی ۲ بود. اثر تیمارهای آزمایشی بر قابلیت هضم ایلئومی ماده آلی اختلاف معنی داری را نشان نداد ($P > 0/05$).

کلمات کلیدی: انرژی - پروتئین - نسبت ثابت - قابلیت هضم - نشانگر اکسید کروم - جوجه گوشتی

مقدمه

حدود ۷۰ درصد هزینه ی تولید در یک واحد مرغداری را هزینه ی غذا تشکیل می دهد. به همین دلیل به حداقل رساندن هزینه های خوراک از نظر اقتصادی و افزایش سودآوری در یک واحد تولیدی ضروری است (۱۸). در جیره ی غذایی طیور، انرژی و پروتئین به عنوان دو بخش مهم و اساسی می باشند و بیشترین هزینه را به خود اختصاص می دهند (۱۴). بنابراین استفاده از راهکارهایی که منجر به کاهش هزینه ی تامین انرژی و پروتئین و به دنبال آن کاهش هزینه ی غذا می شود، ضروری است. قسمت اعظم خوراک مصرفی برای تولید انرژی به کار می رود و طیور تا حدی غذا مصرف می کنند که نیاز انرژی خود را تامین کنند (۲ و ۳). پس انرژی عامل اصلی در تنظیم میزان مصرف خوراک و میزان رشد پرنده می باشد (۱۵ و ۴). ازدیاد انرژی ممکن است، سبب کاهش رشد پرنده شود و افزایش ذخیره ی چربی را بدنال داشته باشد. همچنین با کاهش انرژی جیره رشد حیوان کاهش یافته و میزان ذخیره ی چربی در بدن نیز کاهش می یابد (۱۶). استفاده از جیره های رقیق شده از نظر پروتئین و انرژی می تواند سبب کاهش هزینه ی خوراک شده و امکان استفاده ی متناوب از منابع خوراکی